

Індекс 98146

ЮНІАТ №6(71), 2022

Міністерство освіти і науки України,
Національний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді (НЕНЦ)

БЛИСКУЧИЙ РЕЗУЛЬТАТ УКРАЇНСЬКОЇ КОМАНДИ НА МІЖНАРОДНОМУ КОНКУРСІ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОЄКТІВ «INFOMATRIX – 2022»

3–7 червня 2022 р. українська команда у складі 18 хлопців та дівчат, які представляли 14 авторських проектів, змагалася у світовому, фіналі конкурсу комп'ютерних проектів «INFOMATRIX – 2022» і виборола п'ять бронзових, три срібних, чотири золотих та дві платинові медалі. Цей конкурс об'єднав найкращих школярів, студентів і викладачів-айтівців з 15 країн світу.

Фінал проходив паралельно онлайн та офлайн в Автономному університеті Гвадалахари, Мексика. У зв'язку з військовою агресією росії українська команда була вимушена взяти участь у фіналі дистанційно. Учасники змагалися в шести номінаціях: Programming (Програмування), Computer Art (Комп'ютерне мистецтво), Hardware Control (Апаратне управління), Short Movie (Короткометражний фільм), Science Project (Науковий проект) та Science Communication (Популяризація науки). Жюри оцінювало як самі проекти, так і презентації учасників англійською мовою.

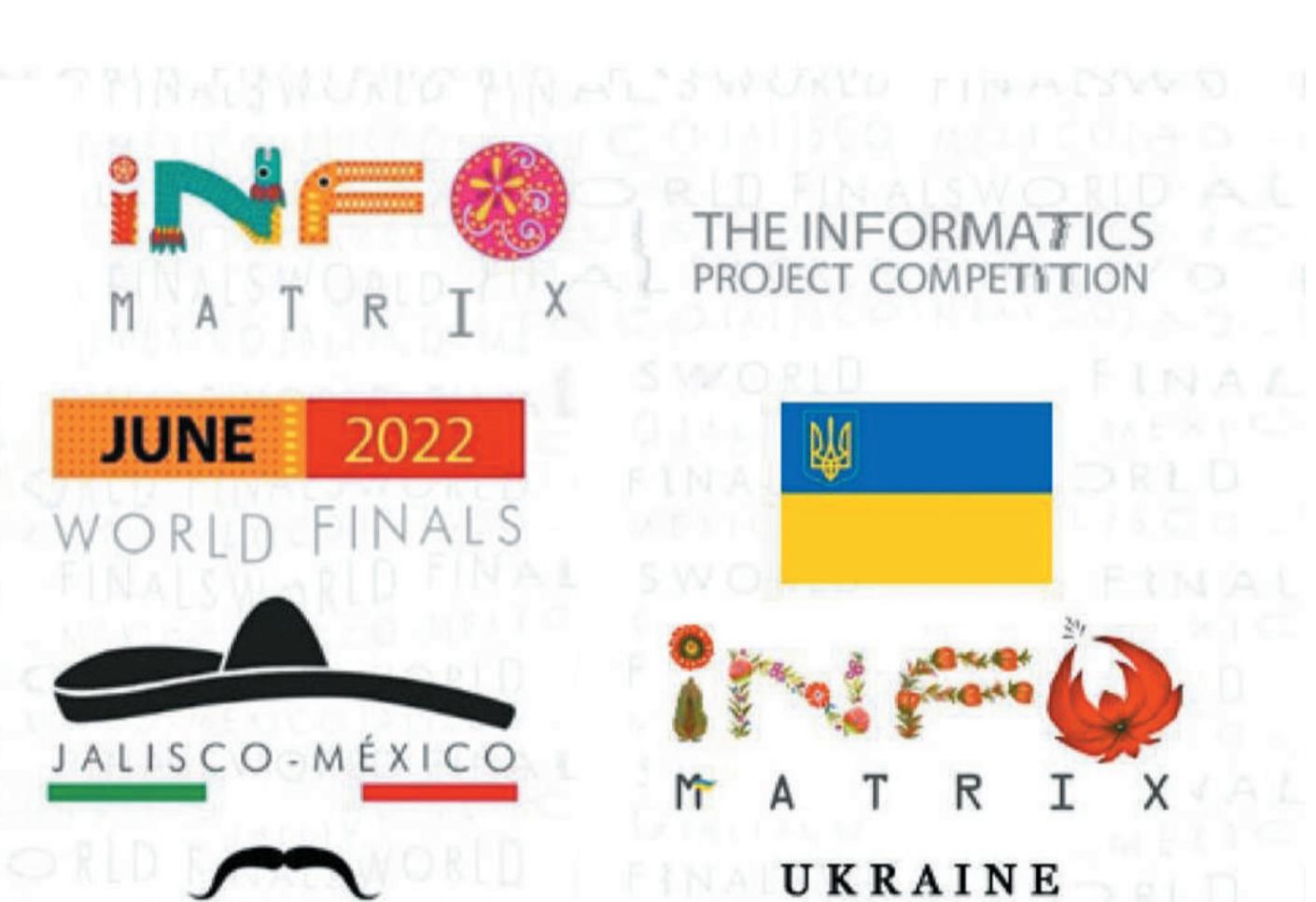
Окрім високого загального результату команди, проект Дениса Громова «Automatic filtration of scratches on old photos and moving obstacles using android» («Автоматична фільтрація по-дряпин на старих фотографіях та рухомих об'єктів з використанням Android») отримав найвищу винагороду конкурсу — сертифікат одного з трьох найкращих проектів фіналу. У своїй авторській розробці він винайшов нетривіальні способи застосування алгоритму медіанної фільтрації. Його застосунки для OS Android здатні якісно реставрувати старі фотографії та видаляти рухомі об'єкти зі сцени. Розробки є принципово новими та мають широке практичне застосування.

Відбір фіналістів проводив офіційний афілійований партнер INFOMATRIX в Україні — Національний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді Міністерства освіти і науки України. Оскільки проведення повноцінного національного етапу конкурсу в березні виявилося неможливим, кваліфікацію учасників для фіналу було проведено у спрощеному режимі: компетентне журі оцінило якість та новизну проектів, а також базове володіння англійською авторами, за результатами оцінювання і були відбрані проекти для участі у світовому фіналі. Наші результати:

ПЛАТИНОВІ МЕДАЛІ ВИБОРОЛИ:

Номінація Programming, проект «Automatic filtration of scratches on old photos and moving obstacles using android», автор — Денис Громовий, Черкаська гімназія № 31, керівник проекту — Білогородський Ю.С.

Номінація Programming, проект «NeuroNodes», автор — Дмитро Яригін, КЗ «Рішельєвський науковий ліцей» Одеської області, керівник проекту — Пустовойт О.В.

ЗОЛОТИ МЕДАЛІ ВИБОРОЛИ:

Номінація Programming, проект «jVesselTracker», автор — Нікіта Довгань, Спеціалізована загальноосвітня школа № 1 ім. О.В. Суворова I-III ступенів з поглибленим вивченням англійської мови м. Ізмаїл Ізмаїльського району Одеської області, керівник проекту — Копиченко Г.В.

Номінація Computer Art, проект «The Future of Humanity», автор — Даніїл Яковенко, комунальний заклад освіти «Спеціалізована середня загальноосвітня школа № 22 з поглибленим вивченням іноземної мови» Дніпровської міської ради Дніпропетровської області, керівник проекту — Зільберман С.В.

Номінація Science Communication, проект «Development of a single scientific style «Mriya science-style» and popularisation of science education», автори — Аліса Орлова та Людмила Ровинська, ПО (УЗ) «Одеський ліцей «Мрія», керівник проекту — Пустовойт О.В.

БРОНЗОВІ МЕДАЛІ ВИБОРОЛИ:

Номінація Programming, проект «Neonotes» — smart notes service, автор — Артем Тертишник, Комунальний заклад «Маріупольський технічний ліцей» Маріупольської міської ради Донецької області, керівник проекту — Биков А.О.

Номінація Programming, проект «Voice Assistant», автор — Данило Базилевич, Харківська гімназія № 14 Харківської міської ради Харківської області, керівник проекту — Дабдіна О.С.

Номінація Computer Art, проект «And still dreams, under the

mountain», автор — Юлія Бутук, Одеська загальноосвітня школа № 65 I-III ступенів Одеської міської ради Одеської області, керівник проекту — Пустовойт О.В.

Номінація Computer Art, проект «CORONAVIRUS BY EYES OF CHILDREN», автори — Анастасія Козич та Ельміра Колядинська, Заклад загальної середньої освіти № 3 Покровської міської ради Донецької області, керівник проекту — Туленгутбаєв Н.

Номінація «Science Project», проект «VISUAL CRYPTOGRAPHY FOR ANTI-PHISHING USING ANDROID», автор — Валентина Каюк, Черкаський фізико-математичний ліцей, керівник проекту — Білогородський Ю.С.

Україна з 2009 року постійно виступає повноправною країною-учасницею світового фіналу INFOMATRIX, офіційним афілійованим партнером цього змагання на національному рівні є Національний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді Міністерства освіти і науки України. Координаторами виступу команди України на цьогорічному світовому фіналі були І. О. Меліхов (м. Чернігів) та І. А. Ігнат (м. Чернівці). Вітаємо активну і талановиту молодь з високими результатами!

СРІБНІ МЕДАЛІ ВИБОРОЛИ:

Номінація Hardware Control, проект «THE DEVELOPMENT OF THE AUTOMATED PLANT CARE

НЕНЦ

ДРУЖБА МІЖ ХИЖАКОМ І ЗДОБИЧЧЮ – ЧОМУ ЦЕ МОЖЛИВО

Собака верхи на коні, каченята, які грають із котом, і навіть хом'ячок в обіймах змії. Такі вірусні відео бачили в соцмережах усі. А як пояснює наука таку дивну, а іноді й противідно природну дружбу?

Нас захоплюють випадки дружби між тваринами різних видів. Насамперед викликають подив теплі стосунки між хижаком і його потенційною жертвою. Що це — помилка природи? Чи цьому є і наукове пояснення?

БАТЬКІВСЬКІ ПОЧУТТЯ

Іноді це батьківський інстинкт, який важко подолати. У заказнику дворічна шимпанзе Анджана почала піклуватися про двох білих тигренят, Мітру і Шиву, після того, як їх розлучили з матір'ю.

Є багато інших історій, коли малята-сироти міцно прив'язуються одне до одного, як-от видрена Брук і борсучена Бамбл Бі у Сомерсетському заповіднику. Або скунс Пінат і левеня Аннабель у штаті Монтана.

Така гнучка поведінка допомагає будь-якому дитинчаті знайти турботливу матір навіть серед хижаків.

Материнський інстинкт, який змушує піклуватися про дитинча і захищати його, доляє міжвидову різницю і навіть пригнічує інстинкт хижака.

ІГРИ

У заказнику в штаті Флорида жирафу Бі помістили в один загін із страусом Вілмою. Всі були впевнені, що дві істоти триматимуть дистанцію, але вони стали друзями нерозлийвода.

У зоопарку Сан-Дієго лісовий вовк і дві кози, які живуть у сусідніх вольєрах, бігали наввипередки один з одним уздовж огорожі, а потім разом відпочивали.

Соціальні тварини можуть долати інстинктивний страх перед особинами іншого виду, якщо плюси від спільноти активності та спілкування переважають небезпеку невідомого.

ЗАХИСТ

На фермі у Массачусетсі свиня Лулу стала поводиром для сліпої корови Бейбі. Вона водила Бейбі до годівниці і дбала про те, щоб шлях її подруги був безпечним. На іншій фермі подружилися гусак і Шетландський поні. Коли поні захворів, їхня дружба тільки зміцніла: гусак плескав крилами, гелготав і нападав на будь-яку людину, яка намагалася надати медичну допомогу його товаришу.

А вже історій про те, як кити і дельфіни рятують найрізноманітніших істот і навіть людей, — безліч.

До кінця не зрозуміло, чому тварини приходять на допомогу іншим. Іноді вони просто плутають тварину іншого виду зі своїм побратимом.

Але у випадку з гусаком і поні навряд чи йдеться про помилку.

І хоча це неправильно переносити на тварин людські емоції, здається, чотирилапі теж іноді вміють співчувати.

ВЗАЄМОДОПОМОГА

Страуси і зебри часто тримаються одно одного, оскільки обидва види є здобиччю для хижаків.

У страусів поганий зір, а зебри бачать добре. З іншого боку, зебри погано розрізняють запахи, тоді як

у страусів доволі гострий нюх. Коли зебри і страуси разом, вони допомагають вчасно помітити хижака.

Медоїди (або лисі борсуки) — це досить жорстокі тварини, які не гребують майже ніякою здобиччю, але вони із задоволенням приймають допомогу від птахів-медопокажчиків, які вказують їм шлях до вуликів.

Можливо, ця дружба не здається такою ж безкорисливою, як у кота з пташенятами, але подібні прояви винахідливості можна зустріти всюди у тваринному світі.

Співпраця з ворогом може, насправді, принести чимало взаємних переваг.

НЕМАЄ ПОЯСНЕННЯ

Котів і птахів важко назвати друзями, але на фермі у Саффолку (Велика Британія) кішка Сноуві

всиновила курча, яке дивом вижило після нападу лисиці.

Снові вилизувала його і дбала про нього, і тепер вони — найкращі друзі.

У Сибірському зоопарку тигр подружився з цапом, якого залишили хижаку як їжу. Усіх інших цапів тигр з апетитом з'їдав, але для цього чомусь зробив виняток. Вони стали друзями, почали разом гуляти і навіть грати.

Дослідники припускають, що того дня тигр почувався більш самотнім, ніж голодним, а тому замість того, щоб пошматувати здобич, він взяв над цапом шефство.

Можливо, він просто опинився у потрібному місці в потрібний час, коли, з невідомих причин, один інстинкт у хижака переборов інший.

Лідія ХОРОЩАК

НАЙКРАЩІ ТАТУСІ У СВІТІ ТВАРИН

Кожен вид запрограмований на виживання у своєму середовищі проживання. Трбота про потомство у тваринному світі далеко не завжди лягає на плечі матері — нерідко саме батько бере на себе догляд за потомством. Іноді самець сам виношує майбутніх дитинчат, часом він висиджує яйця.

МОРСЬКИЙ КОНИК

У морських коників тато — це мама. Самка потрібна лише для того, щоб скинути ікро в спеціальну кишеню на тілі самця. Після цього пара розходитьться. Коник запліднює ікринки і виношує потомство 45 днів. Він гладшає, стає повільнім і переживає всю красу вагітності. У малюків, що з'явилися на світ відразу починається самостійне життя — батьки у ньому не беруть участі.

Не можна не згадати, що ці красиві риби зараз знаходяться на межі зникнення. Стрімке скорочення популяції викликане постійним полюванням на них: екзотична форма зіграла з ними злий жарт, зробивши бажаним сувеніром у країнах Південно-Східної Азії. Друга причина вилову — використання коників у традиційній китайській медицині. Якби не плодючість батьків, які приводять на світ до 1000 малюків за вагітність, про цей вид ми б дізналися тільки з книжок. У сезон дитинчата з'являються на світ кожні чотири тижні.

НАНДУ

Цей птах строго стежить за своєю територією і зграєю; самець буде гніздо, видобуває їжу та охороняє свою сім'ю від агресії з боку хижаків і конкурентів. При цьому самець нанду — абсолютний бараженець. У його гаремі зазвичай п'ять-сім самок (*а часом доходить і до 12*). Після періоду шлюбних ігор останні практично одночасно зносять яйця в загальне гніздо, і всі їх висиджує самець.

Цікаво, що тато-нанду не буде працювати заради пари яєць — він завжди чекає, поки збереться близько десяти (*зазвичай від 15 до 40*). Він знаходиться в гнізді всю ніч і ранок, поки не висохне роса. Час від часу він ненадовго залишає пост, щоб добути їжу. У разі небезпеки самці захищають яйця, пирхаючи і клацаючи дзьобом та змієподібно обертаючи розdutoю шию.

Через шість тижнів починають з'являтися перші струсенята. Так як самки зносять яйця одночасно (*проміжок між першим та останнім яйцем становить до семи днів*), то і вилуплюються пташенята практично одне за одним. Після цього батько дбайливо вигулює молодняк.

БУР'ЯНИСТА КУРКА

Птах мешкає в Австралії і на островах Тихого океану та примітний своєю витонченою методикою вирощування пташенят: вони не висиджують яйця, і це забезпечує відповільному батькові велими неспокійне життя.

Після того як самка зносить яйця в спеціально підготовлене місце: невелику ямку, прикриту опалим листям — трбота про потомство переходить до майбутнього батька. Рослини гниють і виділяють тепло, яке йде на обігрів кладки. Проблема полягає в тому, що в гнізді необхідно підтримувати температуру 33,3 ° С. Як тільки рівень перевищується, тато розгрібає купу і дає кладці охолодитися. Як тільки стає холодніше, він збирає нове листя і ховає в них яйця. І так 11 місяців.

Термометром служить шия самця, яка позбавлена оперення. Щоб стежити за температурою, він занурює голову всередину гнізда кілька разів на годину. І цей «датчик», як встановили вчені, має похибку всього 0,1° С!

Пташенята, що вилупилися вже через добу можуть бігати, а через три дні — й літати. І з першого дня вони ведуть повністю самостійне життя — батьки більше про них не піклуються.

ЖАБА

У природі зустрічається 579 видів жаб. Але у всіх є одна спільна риса — майбутніх пуголовків виношує батько. Для цього природа розробила спеціальні особливості будови тіла.

Деякі види жаб (*наприклад, рінодерми Дарвіна, Волохата жаба з Камеруну*) переносять ікринки у роті, відмовляючись від харчування на період дозрівання ікри. Інші самці прикріплюють ікринки до шкіри і переносять їх із собою (*жаба-повитуха*). Є види (*Ліпа Карвалю та Ліпа звичайна*), що мають спеціальний мішечок на тілі, в який поміщається ікра — і самець виношує її до тих пір, поки дитинчата не стануть повністю готовими до життя в навколишньому середовищі.

Особливість розвитку потомства земноводних полягає в продовженні формування організму вже після появи на світ. Пуголовок після того, як вилупився з ікринки, не має рота. Він отримує поживні речовини, всмоктуючи їх через шкіру батька. Через кілька днів він починає їсти водорости. Але один-два місяці пуголовок проводить з батьками. І тільки потім остаточно сформоване жабеня стає повністю самостійним.

ІМПЕРАТОРСЬКИЙ ПІНГВІН

Рівноправність — девіз сімейного життя пінгвінів. Тут про дитинча піклуються обидва батьки, кожен на своєму етапі: мама виношує яйце, а тато висиджує пташенят. Знесене яйце самець акуратно ставить на лапки і дбайливо вкриває спеціальною шкірною складкою внизу живота — на сідніою сумкою.

Приблизно три місяці батько не розлучається з яйцем, пересувається вкрай обережно і нічого не їсть, існуючи за рахунок наявних жирових запасів. При сильному морозі самці збиваються в купки і закривають один одного від вітру. Самки у цей час відновлюють сили в океані, але повертаються до моменту появи потомства. Якщо вони запізнюються, кілька днів батько може годувати пташеня спеціальним поживним соком, який виробляє його організм.

Після повернення самка передає естафету у батька. Через п'ять тижнів після народження малята вже не вміщаються у на сідніу сумку і відправляються в «дитячий садок», де проводять час, тісно збившись в купку. По периметру по-перемінно чергують батьки: зігриваючи молодняк від морозів і охороняючи від хижаків. Годування адресне: пара батьків знаходять у натовпі молодняка своє пташеня і годують тільки його.

ІГРУНКА

Найменші з приматів — ігрунки — є прекрасними батьками. На відміну від більшості своїх родичів, вони ведуть моногамний спосіб життя (*хоча є й Винятки*). Самець піклується про партнери весь період розвитку плода.

Дитинчат найчастіше народжується двоє, і батьки беруть у їхньому вихованні діяльну участь: саме вони завжди знаходяться з потомством, доглядають за ним, носять його на своїй спині та знайомлять зі світом. Це зовсім не схоже на устрій суспільства інших приматів, де головні в житті дитинчат істоти — самки зграї.

Людмила ГУДАН

ЯК УБЕРЕГТИ СВОГО УЛЮБЛЕНЦЯ ВІД ТЕПЛОВОГО УДАРУ

Пекуче сонце та спека погано впливають не лише на самопочуття людей, а й на їхніх домашніх улюбленців.

Тварини не можуть довго переносити пряме сонячне проміння або перебування в задушливому приміщенні. Найбільш вразливі дрібні види (кішки, гризуни, декоративні породи собак) з довгою, густою і темною шерстю, на відміну від більш великих тварин.

Тепловий удар — це стан підвищення температури тіла після впливу високих температур навколошнього середовища, або посиленої теплопродукції, при зменшенні тепловіддачі. Порушення здатності тварин розсювати тепло відбувається з різних причин. Виділення тепла через органи дихання за допомогою випаровування знижується в умовах підвищеної вологості або при обструкції верхніх дихальних шляхів (пов'язана з блокуванням носових ходів, глотки і горготані). Собаки брахицефальних порід (схильні до різних захворювань верхніх дихальних шляхів), тварини зі схильністю до колапсу трахеї (хронічне захворювання, пов'язане з вродженою анатомічною деформацією трахеї) втрачають здатність розсювати тепло.

Тепловий удар найчастіше розвивається, коли тварин лишають у перегрітих автомобілях, залишають на вулиці в спекотний сонячний день без укриття. Тепловий удар, спровокований фізичною напругою, зустрічається рідше. Він може виникнути у собак, яких тренують у спекотну погоду погоду, або у тварин з порушену здатністю виділення тепла.

Ознаками теплового удару можуть бути:

- підвищена температура тіла (на 2–3 градуси);
- задишка (дихання з відкритим ротом);
- підвищене сліновиділення, прискорене серцебиття;
- хитка хода;
- червоний колір видимих слизових оболонок і їхня сухість;
- блювання;
- діарея.

Якщо помітили хоч одну з ознак — щонайшвидше перенесіть тварину в тінь, більш прохолодне приміщення. Можна зробити обливання прохолодною (не

крижаною) водою подушечок лап, потилиці, забезпечити вільний доступ кисню і негайно звернутися у ветеринарну клініку.

ЯК НЕ ДОПУСТИТИ ПЕРЕГРІВАННЯ ТВАРИНИ?

Сама профілактика теплового удару випливає з причин, які породжують його. У транспорті намагайтесь перевозити тварину ввечері або рано вранці, відчиніть всі вікна. Якщо ви знаходитесь у заторі, можна вийти з машини і пройтися з твариною по узбіччю. Завжди необхідно мати з собою воду. Слідкуйте за навантаженням тварини в спекотну та сонячну погоду, особливо це стосується довгошерстих собак і старих тварин

з хворобами серця. Якщо ваша тварина живе не з вами в будинку, забезпечте їй затінок і вільний доступ до води.

Сонячний удар виникає при тривалому впливі прямих сонячних променів. Для нього, на відміну від теплового удару, характерна раптовість. Слизові оболонки тварини червоніють. Тварина проявляє занепокоєння, збудження, можливі судоми. Профілактика і перша допомога такі ж, що й при тепловому ударі.

Найголовніше — застерегти розвиток теплового удару, а за ним — незворотних змін унаслідок перегріву мозку. Єдиний спосіб це зробити — звернутися до ветеринара.

РОЗМАРИН МОЖЕ ДОПОМОГТИ СКЛАСТИ ІСПИТ

Із наближенням сезону іспитів науковці провели дослідження, яке показало, що запах розмарину поліпшує пам'ять.

Як свідчать експерименти, учні, що працювали в кімнаті з ароматом розмарину (у формі ефірної олії), показали на 5–7% кращі результати тестування на запам'ятовування. Тестування дорослих продемонструвало схожий результат. Це дослідження підтвердило традиційні уявлення про розмарин.

Розмарин здавна асоціювався з пам'яттю. Давньогрецькі студенти приходили на іспити в розмаринових вінках, а Офелія в шекспірівському «Гамлеті» каже: «Ось розмарин, це для пам'яті».

РОСЛИННА СИЛА

Дослідження співзвучне з «народною мудрістю» у тому, що розмарин корисний для пам'яті.

Під керівництвом науковців 40 учнів віком 10–11 років пройшли серію тестів на запам'ятовування. Для цього їх розмістили у двох різних кімнатах — з ароматом розмарину й без нього. Учні не знали, що мета дослідження — встановити зв'язок між пам'яттю та певним запахом. Результати учнів з ароматизованої кімнати виявилися на 5–7% кращими.

Це невеличке тестування продовжило тему попереднього дослідження за участю дорослих, яке теж підтвердило зв'язок між розмарином і пам'яттю.

Отже, розмарин впливає як на дорослих, так і на дітей.

Втім, рівень впливу залежить від конкретної людини; деякі люди, схоже, зовсім не відчувають такого впливу.

«ЕЛЕКТРИЧНІ ІМПУЛЬСИ»

Відчуття запаху в людини дуже потужне. Нюхові рецептори відправляють сигнали в мозок, запускаючи ланцюгову реакцію.

У мозку є нейромедіатори, пов'язані з пам'яттю, і саме на них впливають запахи, вважають дослідники.

Науковці описують це «майже як медикаментозний вплив», коли мозок реагує на вдихання певних речовин. Можливо, аромати впливають на електричні імпульси в мозку або ж уможливлюють засвоєння фармакологічно активних речовин у дорослих.

Поради підготувала Світлана ШЕВЧИК

ЄДНАННЯ – НАША ЗБРОЯ!

На нашій планеті проживає величезна кількість народів, країн та держав, які мають унікальну історію, мову, особливі традиції. Ми не обираємо своє місце народження, але ми обираємо свою роль та позицію на рідній землі. Мені пощастило народитися на прекрасних просторах України, де вітер колихає золотисті поля, в горах живуть легенди, а в будинках завжди панує приємна атмосфера родини. Я — частина незламного народу, що знає ціну свободи через свою вікову боротьбу. Наші пращури сміливо жертвували власним життям, аби наступні покоління дивилися на рідне небо без кайданів на руках і серці. Вони досягли своєї мети, однак ціна за незалежність була колосальною: війни, повстання, репресії, руйнування культурних пам'яток. Було б добре сказати, що це все в минулому, але ні, доля вирішила продовжити перевірку українського народу на міцність. Вкотре ворог хоче привласнити те, що йому не належить, знову намагається зламати наші душу й тіло. І саме зараз, коли хтось зазіхає на найбільшу цінність в житті — волю, ми, українці, об'єдналися як ніколи. Чому ж єднання таке важливе? Чому саме воно робить нас сильнішими та чи робить взагалі?

На сьогодні від дитини до дорослого, від села до міста, від Західу до Сходу — всі єднаються задля допомоги в цій боротьбі. Сміливі чоловіки й жінки ЗСУ гідно захищують Вітчизну, ламаючи руки загарбників, що так і тягнуться до неї. Нині наша армія стала янголом-охоронцем для кожного свого земляка. Волонтери надають всебічну підтримку, люди приносять свої найтепліші речі, найситнішу їжу, витрачають кошти для армії, здають кров, добровольцями йдуть до тероборони і ЗСУ. На цій війні воює не армія, на цій війні виборює свободу народ. Нам неважливо знати імена один одного, вподобання чи інтереси, нам важливо допомогти всіма своїми зусиллями, аби пришвидшити кроки до неминучої перемоги. Вся Україна замайоріла синьо-жовтими та червоно-чорними пралорами яскравіше, аніж будь-коли.

У весь світ з перших слів впізнає співучий і вольний гімн козацької землі. Наш тризуб для багатьох став справжнім символом волі й патріотизму. Єднання позбавляє страху та окриляє. Ми йдемо наперекір ворожим планам, стоймо гордо й з хоробрістю. Ми завершуємо ту боротьбу, яку почали ще кількасот років тому. За нашими спинами — козацький дух, від якого зо страху тримтили недуги. В нашій душі панують амбіції української інтелігенції, яка завжди ставила за мету звільнення від ворожого гніту. В наших жилах тече свобода, тече любов до власного краю. Українці — народ, що, як звір, роздиратиме будь-кого, хто наважиться звати близьку серцю домівку. Так, нам ще є над

чим працювати, багато працювати. Повна перемога над противником — це перемога над русифікацією. Коли вся Україна, кожен її син і дочка защебечуть українською, от тоді впадуть кати нашого народу, запалають пекучим вогнем, що зітре їх в попіл.

З лексикону українців мусять зникнути висловлювання на кшталт: «Байдуже, якою мовою розмовляти!». Не для того словоїна пережила сто тридцять чотири заборони, щоб зараз так говорити. Потрібно пам'ятати і свою історію, аби знати, що Україна — справжня спадкоємниця Київської Русі, саме Україна має власну багатовікову й начислену історію, і що ніколи ми не були братами з росією, яка нахабно крала або знищувала чужі надбання. Національна свідомість — ось до чого ми маємо прагнути все більше. Весь світ тепер запам'ятав, що означає Україна, а для нас найголовніше — не дати йому це забути. Якщо ти не здатен полюбити свою Вітчизну

з її історією, мовою та культурою, то інші країни ласкаво запрошуєть тебе до себе.

Єднання — наша зброя, яку ми захопимо з собою не тільки в скрутку, а й в буденність, щоб закарбувати назавжди істинне значення «бути українцем». Разом до небес злетимо з рідними стягами на плачах, мовою на губах та духом в серцях. Разом прославимо свій край, разом напишемо нову сторінку в своїй чарівній, захоплюючій історії. Лише разом ми створимо майбутнє, якого так бажаємо: щасливе, мирне, вільне.

Ми — українці, народ, котрий є втіленням свободи! Ми — українці, і тільки наше єднання стане сонцем, що гріє земляків та спопеляє ворогів!

**БРАГІНЕЦЬ Вікторія Олександровна,
Володарка Гран-прі**

*Всеукраїнського конкурсу есе патріотичної
громадянської тематики «Єднанням сильні!»*

ТВОРЧІ ТА ЩАСЛИВІ

Зізнайтесь чесно, ви б хотіли, щоб ваше життя було більш творчим? Певно, кожен задумався і відповість «так!» Адже бути творчим не просто модно, але й корисно та навіть необхідно.

1. ТВОРЧІСТЬ ЗАСПОКОЮЄ

У сучасному шаленому ритмі життя час від часу потрібно уповільнитися і розслабитися. Коли ми знаходимося в творчому потоці, наприклад, малюємо, ми даруємо собі нові відчуття. Це як певний психологічний ритуал, медитативний процес, який захоплює, позбавляє стресу і тривоги.

Тому навіть прості невибагливі лінії олівцем на папері мають арт-терапевтичну дію, і наш мозок буде вдячний нам за таке «перемикання», адже малювання, як відомо, чудово впливає на нервову систему людини.

2. ТВОРЧІСТЬ ЛІКУЄ

Займатися творчою справою важливо для здоров'я, як психічного, так і фізичного. Нейробіологи вважають, що корисною є будь-яка творча діяльність.

У деяких прогресивних країнах, навіть в онкологічних лікарнях, арт-терапія і малювання є важливою складовою лікування пацієнтів. Через творчість, в будь-яких її проявах, приходить зцілення. Це незображенено і дивно. Але це працює. До того ж важливий не так результат, як процес творення. Це допомагає відволіктися, позбутися страху та пригнічення, отримати порцію позитиву, повірити в свої сили, відчути себе живим, важливим.

3. ТВОРЧІСТЬ РОБИТЬ НАС ЩАСЛИВІШИМИ

Творча діяльність — це спосіб насолодитися життям. Це робить нас кращими, радіснішими і це прикрашає наше життя.

Коли людина творить у своє задоволення, енергія тече вільним потоком і ми не відчуваємо напруження. Ба більше, ми відкриваємо через творчість нові сторони в собі, самовдосконалюємося, а ще в творчості ми реалізуємося. А це вже схоже на подорож, бо творчі люди за свою природою — мандрівники, і через це ми стаємо трішки щасливішими. Досвід переконує нас в тому, що цікаве творче хобі — невіддільна частина щасливого життя. Завжди залишайте час у своєму житті, щоб зайнятися тим, що робить вас щасливими.

4. ТВОРЧІСТЬ ДАРУЄ ГАРМОНІЮ

Беручи до рук олівця чи пензлика, ми зосереджуємося та починаємо звертати увагу на дрібнички, деталі, «ловимо момент», і від того всього думки стають чистішими. Творчість — це час для себе, тому ми дозволяємо собі спостерігати за змінами, аналізувати, слухати себе і віднайти гармонію в собі.

*Щоб жити творчим життям,
потрібно позбутися страху
зробити щось неправильне.
Джозер Чілтон Пірс*

Візьміть аркуш паперу і поставте собі ціль не боятися пробувати та намалюйте, наприклад, сніданок вашої мрії. Нехай малюнок буде швидким та незграфним, але він відбудеться і ви його полюбите. Творіть, і нехай гармонія пульсует всередині вас!

5. ТВОРЧІСТЬ – ЦЕ ВІЯВ ДУХОВНОСТІ

Кожен із нас — глибока і яскрава індивідуальність, а творчість нас збагачує ще більше. Для безлічі людей творити — означає певну духовну практику. Розглядаючи варіант, що ми є творінням, цілком природно продовжувати творити завдяки власній творчості.

Олена КРАВЦОВА,
мисткиня, арт-педагогиня, дитяча ілюстраторка

НАЙКРАЩІ УЧНІВСЬКІ РОБОТИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ХУДОЖНЬОГО КОНКУРСУ «КАЛЕНДАР GLOBE 2022»

Глушенко Анастасія

Федірчик Анна

Бойко Анастасія

Мізірний Михайло

Романов Євген

Зінченко Ілона

Кабанець Вероніка

Коверчук Софія

Нестерчук Анна

Цапенко Дарина

Бобровський Вадим

Зінченко Ілона

Габор Станіслав

Данилюк Назар

Рутковський Андрій

Засновник:
Національний еколого-натуралистичний центр
учнівської молоді (HENC)

Головний редактор: Володимир Вербицький
Редактор: Вікторія Петлицька
Відповідальний секретар: Олександр Кузнєцов

Газету можна придбати за адресою:
м. Київ-74, вул. Вишгородська, 19, НЕНЦ

Тираж – 1 500 пр. Ціна договірна

Газета «Юннат» реєстраційне свідоцтво КВ № 22094-11994Р від 16.05.2016

Рукописи не рецензуються й не повертаються.

Деякі матеріали друкуються в порядку обговорення.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів.

Адреса редакції:

04074, м. Київ,
вул. Вишгородська, 19, НЕНЦ
Тел./факс 430-0260
Тел. 430-0064, 430-2222
<https://nenc.gov.ua>
E-mail: nenc@nenc.gov.ua

Надруковано
в ТОВ «НВП
«Інтерсервіс»
Підготовлено
до друку
27.06.2022